

עמ"ת 22210/06/14 - העורר: ויסאם וזוז נגד המשיבה: מדינת ישראל, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 22210-06-14
22 יוני 2014

בפני כב' השופטת רחל ברקאי

בעניין:

העורר:

נ ג ד

המשיבה:

ויסאם וזוז (עציר) ע"י ב"כ עו"ד מוטי יוסף

מדינת ישראל, מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד הילה
אליהוא-פיטוסי

החלטה

בפני ערר על החלטת בית המשפט השלום בבאר-שבע (כב' השופט י. עטר) מיום 11.6.14, בתיק מ"ת 474425-05-14, לפיה קבע כי קיימת תשתית ראייתית לכאורה להרשעתהעורר בעבירה המיוחסת לו, עבירה של תקיפה לפי סעיף 382 (א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") וכי קיימת עילה למעצרו עד לסיום ההליכים נוכח עבירת האלימות המיוחסת לו ונוכח עברו הפלילי בעבירות אלימות. הגם האמור, קבע המשך דיון לצורך קבלת תסקיר שירות מבחן לשקול חלופה למעצרו של העורר.

במסגרת ערר זה, ביקש העורר להשיג אחר קביעת בית המשפט קמא בדבר קיומה של תשתית ראייתית לכאורה להרשעתו בעבירה המיוחסת לו. לחילופין טען, כי שגה בית המשפט קמא משלא בחן חלופה למעצרו, נוכח החלופה אשר הוצגה בפניו, וקבע כי יש להידרש בנדון לתסקיר שירות המבחן.

כתב האישום שהוגש כנגד העורר מייחס לו עבירה של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, לפי סעיף 382 (א) לחוק העונשין, בנסיבות בהן ביום 23.5.14, בסמוך לשעה 02:00, תקף יחד עם אחיו אמיר וזוז (הנאשם 1 בכתב האישום), את המתלונן בכך שהעורר היכה במתלונן בפניו, באמצעות אגרופו יחד עם אחיו, הנאשם 1, רדפו אחר המתלונן כדי להמשיך להכותו.

עיקר טיעונו של העורר הינם כי אין בחומר החקירה תשתית ראייתית המלמדת לכאורה כי אירוע התקיפה המוכחש נעשה בצוותא חדא עם אחר וכי לכל היותר, כעולה מסרט שצולם במצלמה 3 במקום האירוע, עולה כי העורר תקף, לכאורה, את המתלונן לבדו וכי השותף האחר הגיע לאחר מכן.

לאחר שחזרתי והפכתי בחומר החקירה וצפיתי בסרט המצלמה המתעד חלק מאירוע התקיפה, סבורה אנכי כי דין הערר להידחות.

על פניו, לכאורה, ניתן ללמוד על אירוע תקיפה שנעשה בצוותא חדא עם אחרים. העורר נצפה מכה את המתלונן ומיד לאחר מכן מתנפלים האחרים. יתר על כן, נמצא, לכאורה, כי העורר הגיע עם אחרים למקום האירוע ברכב שבחיפוש בתוכו נמצאו אלות, באופן המלמד על תכנון מוקדם וכוונה לפעול בצוותא חדא, וזאת כאמור מעבר לתיעוד הנמצא במצלמה במקום הזירה.

גם בהינתן אירוע שלא נעשה בצוותא חדא המדובר באירוע אלימות שבו נראה העורר תוקף את המתלונן, נסיבות המגבשות עבירת אלימות, גם אם עבירה אחרת.

בהינתן האמור לא מצאתי כל שגגה בהחלטת בית משפט קמא אשר קבע, על בסיס ניתוח הראיות הקיימות, לכאורה, כי קיימת תשתית ראייתית לכאורה להרשעת העורר בעבירה המיוחסת לו.

בהינתן עברו הפלילי של העורר ובהינתן המסוכנות הנלמדת הן מן האירוע עצמו והן מאופי העבירות הרשומות לחובתו נכון עשה בית המשפט קמא עת הורה על הגשת תסקיר שירות מבחן לשם בחינה מקצועית ויסודית של חלופה למעצרו של העורר.

לאור כל האמור לעיל דין הערר להידחות.

ניתנה היום, כ"ד סיוון תשע"ד, 22 יוני 2014, במעמד עו"ד סופר ממושרד עו"ד יוסף.